

"Mọi người đi đâu có mua đôi giày, không ai có thể mang đôi giày không vừa với đôi chân mình đi đến hết cuộc hành trình cả. Mua đôi giày mà mình đi vào vừa cảm thấy thoải mái, vừa cảm thấy ấm áp thì đó là đôi giày của Hạnh Phúc."

Bạn đã bao giờ đi mua giày chưa? Tôi chắc rằng chắc có ai nói không. Và khi đã đi mua thì bạn phải chọn, phải ngắm xem nó có phù hợp với mình không, phải đi thử để biết được rằng nó đã vừa ý mình. Trong cuộc sống cũng vậy, không phải lúc nào bạn cũng chọn được thứ mình muốn ngay từ lần đầu tiên.

..."Hạnh phúc là một cuộc hành trình, không phải là đích đến" - tôi đã nghe câu này ở đâu đó, một cuộc hành trình thì phải chọn cho mình một đôi giày phải không? Bạn không thể mang một đôi giày bạn thích nhưng lại không vừa với đôi chân của bạn để đi đến hết cuộc hành trình. Đau đớn và tốn thời gian - đó sẽ là tất cả những gì bạn nhận được từ đôi giày không vừa với chân mình.

... Cuộc sống là một chuỗi các quy tắc, có những quy tắc như sự khó khăn cho bạn, đôi khi bạn cũng không biết là quy tắc đó đúng hay là sai? Cái gì mình nên làm hay không nên làm và cái gì sẽ tốt sẽ xấu cho mình? Quy tắc nào bạn đi những thứ mình thích nhưng không thu được gì mình chắc chắn là có những người tìm kiếm những thứ không thu được gì bạn mà, phải không?

... Hôm trước, để chuẩn bị cho chuyến đi picnic của mình tôi đã đi tìm mua cho mình một đôi giày. Khi vào cửa hàng, có một đôi giày mà tôi rất thích, nó phù hợp với mọi yêu cầu về một đôi giày cho chuyến đi của tôi nhưng khi thử thì nó không vừa chân tôi. Rất đáng tiếc nhưng tôi phải chấp nhận nó không phải là tôi, tôi phải chọn cho mình một đôi khác thôi, tôi không thể mang đôi giày mà tôi thích đó cho cuộc hành trình của tôi được, nó sẽ mang lại đau đớn cho tôi, chắc chắn thế. Hôm nay nghĩ lại nghĩ đến đôi giày tôi thử mà phải cảm ơn nó, đôi giày đã theo tôi suốt cả chuyến đi, đôi giày đã bảo vệ đôi chân của tôi, đôi giày đã giúp tôi leo núi dễ dàng, đôi giày mà tôi đã có cảm giác thoải mái, đôi giày giúp tôi không trượt ngã, đôi giày không làm cho đôi chân của tôi đau đớn sau cuộc hành trình.

... Cuộc sống mà tôi nghĩ là không chỉ có một đôi giày, có một đôi giày và đôi chân của mình. Và cũng không ai chỉ mang một đôi giày để đi đâu đó. Đôi giày lúc nào đó nó sẽ cũ đi hoặc ta chán nó, lúc đó chúng ta lại tìm cho mình một đôi giày mới cho mình. Nhưng có một điều là chúng ta thường tháo giày, đôi khi vứt bỏ nó vào một góc nào đó khi trở về nhà mà chúng ta có một đôi giày mới. Điều đó có thật không nhỉ?

... Tôi thường cất đi những gì cũ kỹ, những gì quá khứ vào trong một nhà kho, trong đó có cả những đôi giày của tôi nữa. Cái nhà kho đó tôi đặt cho nó một cái tên rất lãng mạn là "Ngôi nhà kỷ niệm", những thứ trong đó từ trước đến nay tôi chỉ có nhét vào chứ chẳng bao giờ tôi lấy chúng nó ra cả. Có thể sau này một lúc nào đó tôi sẽ đi vào "Ngôi nhà kỷ niệm" đó để nhớ lại những gì đã qua nhưng chắc chắn không phải lúc này.

Và những gì tôi muốn nói lúc này là "Cảm ơn những đôi giày !!!"